

eller det belopp, som Riksdagen, efter pröfning af hit-hörande anslagsbehof, kan komma att bevilja, hvilket belopp då måste anses representera de angelägnaste behofven i och för försvarets stärkande — Riksdagen måtte åtaga sig en särskild bevillning under namn af »värneskatt», att i lämplig proportion utgå af en hvar, som enligt gällande bevillningsförordning är skyldig att till staten erlægga bevillning af fast egendom samt af inkomst; och att Riksdagen deremot ville medgifva den nedsättning i andra skattebördor eller bevillningar, som af ett dylikt åtagande bör kunna blifva en följd, vare sig att denna nedsättning kan ega rum å direkta eller indirekta skatter.

Stockholm den 29 januari 1891.

G. Jansson.

N:o 155.

Af herr **C. G. Bruse**, om ändring i fördelningen af bränvins-försäljningsafgifterna.

Af statistiska centralbyråns berättelse för år 1888 inhemtas, att vinst å bolag för utskänkning och minuterung af spritdrycker för nämnda år utgjorde 2,561,796 kronor.

Det är ett känt faktum, att genom denna rörelses bedrifvande en stor del af de brott, som utöfvas, sker under inflytande af stimulerande drycker, och att sålunda staten genom att taga vård om personer, som i berusadt tillstånd på ett eller annat sätt förbrutit sig mot gällande lag, får vidkännas betydliga utgifter.

Enligt fångvårdsstyrelsens berättelse utgjorde fångvårdens utgifter för år 1889 1,880,473 kronor 85 öre.

Att det måste skrivas på rusdryckernas konto, att denna utgiftspost stigit till så högt belopp, torde ingen vilja bestrida, hvarför det ock bör anses vara med billighet och rättvisa öfverensstämmande, att staten af den vinst, som uppstår genom bränvinsförsäljningen i riket, bör komma någon ersättning, hvilken ersättning öfverlemnas till statskontoret för att såsom inkomst ställas till Riksdagens disposition eller af statskontoret öfverlemnas till riksgäldskontoret att användas till amortering af statens utländska skuld.

Jag hemställer därför,

att § 22 i kongl. förordningen af den 29 maj 1885 må erhålla följande lydelse:

22 §. 1. De afgifter — — — — —
 — — — — —
 — — — — — skola på följande sätt fördelas:

för Stockholms stad:

sju tiondedelar tillfalla staden, såvida bränvinshandeln är öfverlåten åt bolag;
 i annat fall erhåller staden sex tiondedelar;
 återstoden insättes i statskontoret;

för annan stad, som ej deltagar i landsting:

då bränvinshandeln i staden är öfverlåten åt bolag:
 sex tiondedelar tillfalla staden;
 en tiondedel tillfaller länets hushållningssällskap;
 tre tiondedelar insätts i statskontoret;

då bränvinshandeln i staden ej är öfverlåten åt bolag:
 fem tiondedelar tillfalla staden;
 en tiondedel tillfaller länets hushållningssällskap;
 fyra tiondedelar insätts i statskontoret;

för stad, som deltagar i landsting:

a) då bränvinshandeln i staden är öfverlåten åt bolag:
 fyra tiondedelar tillfalla staden;
 två tiondedelar tillfalla länets landsting;
 en tiondedel tillfaller länets hushållningssällskap;
 tre tiondedelar insätts i statskontoret;

- b) då bränvinshandeln i staden ej är öfverlåten åt bolag:
tre tiondedelar tillfalla staden;
två tiondedelar tillfalla länets landsting;
en tiondedel tillfaller länets hushållningssällskap;
fyra tiondedelar insättas i statskontoret:

för landsbygdskommunerna:

hela afgiften insättes i vederbörande landskontor,
som fördelar densamma med:

- fem tiondedelar till länets samtliga landsbygds-
kommuner efter folkmängden;
två tiondedelar till länets landsting;
en tiondedel till länets hushållningssällskap;
två tiondedelar insättas i statskontoret.

I köping, der jemlikt 11 § mom. 2 minuthandel
med och utskänkning af bränvin blifvit åt bolag öfver-
låten, skola försäljningsafgifterna och vinstmedlen för-
delas efter lika grunder, som här ofvan äro bestämda
för stad, i hvilken bränvinshandel är åt bolag öfver-
låten.

2. De andelar af i näst föregående mom. omförmälda medel, som tillfalla landsting och hushållningssällskap, insättas i vederbörande landskontor. De andelar åter, som ingå till statskontoret, skola genom dettas försorg öfverlemnas till riksgäldskontoret.

3. Rörande användningen af de medel — — —
— — — af vederbörande afgifvas.

Om remiss till vederbörigt utskott anhålles, med frihet för utskottet att företaga de redaktionsförändringar, som det behagar, blott motionens syftemål vinnes.

Stockholm den 28 januari 1891.

C. G. Bruse.